

Βιώνοντας πρόσφατα τις εμπειρίες από την κατάληψη του σχολείου σας, αποφασίζετε να γράψετε ένα **άρθρο** που θα δημοσιευθεί στην ιστοσελίδα του σχολείου, στο οποίο να εκφράσετε ελεύθερα τη γνώμη σας για:

(α) τους λόγους και τα αιτήματα, που μπορεί να οδηγήσουν ένα μαθητή λυκείου στην κατάληψη, (β) τις συνέπειες που διαπιστώνετε να έχει το φαινόμενο στη σχολική και στην ευρύτερη κοινωνική σας ζωή. (μέχρι 600 λέξεις).

«Η πραγματικότητα του «κλειστού» σχολείου»

<p>ΕΙΣΑΓΩΓΗ</p>	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Φετινή επεισοδιακή κατάληψη του σχολείου από τους μαθητές ▪ Επανάληψη τραγελαφικών συμπεριφορών ▪ Λεκτική και σωματική βία και εντάσεις ▪ Αμηχανία, βόλεμα, το φαινόμενο μπορεί να διερευνηθεί σοβαρότητα και ορθολογισμό. ▪ Προσχηματικά αιτήματα, ενώ θα μπορούσαν να διατυπωθούν πραγματικά αιτήματα ▪ Στο μυαλό ενός καταληψία, λοιπόν....
<p>ΑΝΑΠΤΥΞΗ</p>	<p>Ζητ. Α</p> <p>Αίτια καταλήψεων:</p> <p>α. σύνθετη παθογένεια του εκπαιδευτικού συστήματος. Το σχολείο: χώρος εχθρικός, καταπιεστικός, τυπολατρικός (α-ναχρονιστικό παιδαγωγικό παράδειγμα: ο μαθητής μαθαίνει με συμπεριφοριστικές μεθόδους μέσα σε πλαίσιο γνωστικής ακαμψίας)</p> <p>β. ψυχολογική πίεση εξετασιοκεντρικού σχολείου : επισωρεύει άγχος δεσμεύοντας τον ελεύθερο χρόνο των εφήβων - υποβολή χρησιμοθηρικής βιοθεωρίας και εθισμός των νέων σ' αυτήν (πράξεις χρήσιμες για τους ατομικούς στόχους, αδιαφορία για το συλλογικό πλαίσιο)</p> <p>γ. υφέρπει αυταρχισμός διευθυντών – εκπαιδευτικών (πραγματικός ή «κατασκευασμένος» λόγω της αδυναμίας των εφήβων να διακρίνουν και να θέσουν όρια που απαιτούν οι ρόλοι)</p> <p>δ. η γενικότερη νοοτροπία ευδαιμονισμού η οποία βρίσκεται έδαφος εφαρμογής σε ήδη αποδυναμωμένους θεσμούς, όπως η δημόσια εκπαίδευση (εύκολα αντικαθίσταται ο ρόλος της από την ιδιωτική, επί χρήμασι φροντιστηριακή παιδεία).</p> <p>ε. πρωταίτιοι καταλήψεων: αναζήτηση επιβεβαίωσης και αναγνώρισης στην ομάδα των συνομηλίκων (τα ελλείμματα από αυταρχισμό, αδιαφορία ή και απογοήτευση στην οικογένεια)</p> <p>στ. υποκίνηση από μηχανισμούς πολιτικών ή οικονομικών συμφερόντων με σκοπό τη χειραγώγηση των άπειρων νεαρών</p> <p>ζ. απουσία ευκαιριών για επικοινωνία και αυτοέκφραση των νέων -ελάχιστα περιθώρια να εκφράσουν τις απόψεις, ανησυχίες, και να βρουν διεξόδους και στήριξη στα προβλήματά τους -αδιαφορία και ανία: ένταση για να γίνουν «ορατοί» στους</p>

	<p>συνομηλικούς και στους μεγαλύτερους. -δεν καλλιεργείται η ενσυναίσθηση και ο αυτοέλεγχος, άνευρη δημοκρατική παιδεία (κηρυγματική ρητορεία και όχι συνειδητή πράξη ζωής)</p>
<p>Ζητ. Β. Συνέπειες (=επιπτώσεις)</p>	<p>α. ανατρέπονται οι ήπιες σχέσεις εκπαιδευτικών και μαθητών, καθώς: -ανάπτυξη κλίματος καχυποψίας, έλλειψη εμπιστοσύνης, εντεινόμενος αυταρχισμός -εντάσεις, απειλές, ποινικοποίηση της σχολικής ζωής -οπαδοποίηση και φανατισμός μαθητών -ανομία και παραβατικότητα εντός σχολικού χώρου, εγκληματικές συμπεριφορές και καταστροφές. β. ενίσχυση του γνωσιοκεντρικού σχολείου, επίταση άγχους με το κυνήγι της ύλης, η οποία δεν εμπεδώνεται εύκολα. - περιορισμός σχολικού χρόνου που θα μπορούσε να διατεθεί για δραστηριότητες ψυχαγωγίας με τις οποίες το σχολείο συνδέεται με την κοινωνία και τη ζωή, αλλά κι οι μαθητές μπορούν να ξεδιπλώσουν τις ικανότητές τους γ. στροφή ενδιαφέροντος κοινής γνώμης σε άλλη κατεύθυνση -ενοχοποίηση και καταδίκη της νέας γενιάς με σκοπό την απαξίωση κάθε νεανικής αντιπρότασης για την κοινωνία και τη ζωή που θέτει σε διακινδύνευση το πολιτικό και κοινωνικό κατεστημένο. δ. υποβάθμιση μορφωτικού και κοινωνικού επιπέδου των νέων: χωρίς συναισθηματικές δεξιότητες για να επικοινωνήσουν εποικοδομητικά με το περιβάλλον τους -εξαντλούν την επαναστατική τους ορμή σε επιπόλαιους και μάταιους αγώνες, ανέτοιμοι να διαχωρίσουν τις περιπτώσεις που υπάρχει ανάγκη για να αγωνιστούν όταν θα απειληθεί η αξιοπρέπειά και τα αναφαίρετα δικαιώματά τους. ε. περαιτέρω αποσύνθεση του δημόσιου χώρου και των συνεκτικών για την κοινωνία θεσμών. - απαξίωση θεσμών: «νομιμοποίηση» βίας και αυτοδικίας = ιδιώτευση + ένστικτο επιβίωσης + υιοθέτηση της βίας ως τρόπου ζωής με ταυτόχρονη παράδοση της σκέψης σε απλοϊκά ερμηνευτικά σχήματα για τον εαυτό και τη ζωή. Τελικά: αδυναμία για συνειδητή αποδοχή της συμβίωσης.</p>
<p>ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ</p>	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Κατάληψη: ακυρώνει το θεμελιώδη σκοπό της εκπαίδευσης, δηλ. τη διαμόρφωση κοινωνικού, δημοκρατικού ανθρώπου με εσωτερική ελευθερία και υπευθυνότητα. ▪ Αποπροσανατολίζει τη νέα γενιά σε μάταιες ή άστοχες διεκδικήσεις. ▪ Αντιδημοκρατική συμπεριφορά που καλλιεργεί το λαϊκισμό και απαξιώνει το αίσθημα ευθύνης απέναντι στο σύνολο.